

عنوان مقاله:

بررسی اثر دوره‌های مختلف آبیاری و روش های کاشت بر عملکرد پیاز

محل انتشار:

پژوهش آب در کشاورزی، دوره 29، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهدی طاهری - استادیار مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان زنجان.

محمد عباسی - محقق مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان زنجان .

نایب دانشی - محقق مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان زنجان.

نیاز علی ابراهیمی پاک - دانشیار، موسسه تحقیقات خاک و آب، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج ایران.

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تاثیر رژیم های مختلف آبیاری و روش های کاشت بر عملکرد، اجزای عملکرد، صفات مورفولوژیکی و خصوصیات انبارداری توده محلی پیاز قولی قصه، آزمایشی به صورت اسپلیت پلات فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در چهار تکرار و به مدت سه سال در ایستگاه تحقیقات خیرآباد زنجان اجرا گردید. در این آزمایش دوره های آبیاری در کرت های اصلی و روش کاشت در کرت های فرعی قرارمیلیمتر (E4) و ۱۳۰ (E1)، ۷۰ (E2)، ۱۰۰ (E3) گرفت. تیمارهای آبیاری در چهار سطح شامل آبیاری از هر ۴۰ تبخیر تجمعی در کرت های اصلی و روش های کاشت شامل ۱- کاشت مستقیم بذر و ۲- کاشت نشایی، در کرت های فرعی مورد بررسی قرار گرفت. تجزیه واریانس سالیانه و مرکب عملکرد کمی و کیفی محصول انجام شد و میانگین ها با استفاده از آزمون دانکن مورد مقایسه قرار گرفتند. نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که اختلاف معنی داری بین تیمارهای آزمایشی در سطح پنج درصد وجود داشت. بررسی اثر دور آبیاری بر ۴۵ تن در هکتار بود که نسبت به / میانگین عملکرد نشان داد، عملکرد سوخ در روش کاشت مستقیم بذر ۵۴۰ تن در هکتار بیشتر بود این افزایش عملکرد معنی دار نشد. همچنین نتایج نشان داد / کاشت به روش نشایی ۶۶۰ تن در هکتار حاصل شد و در مقایسه / که حداکثر محصول از دور آبیاری ۴۰ میلی متر تبخیر به مقدار ۸۱۰۰ و ۱۳۰ میلی متر نیز به ترتیب با میانگین ، قرار گرفت. دوره های آبیاری ۷۰ a میانگین عملکرد ها در گروه قرار گرفتند. نتایج نشان داد، که اثر d و ۳۲ b، c تن در هکتار در گروه های / ۴۰ و ۲۱ / ۲۳ / ۴۸، عملکرد ۸۸ روش های کاشت بر کارایی مصرف آب در سطح پنج در سطح معنی دار بوده و بیشترین کارایی مصرف آب با ۲۹۵/۱۰ کیلوگرم بر متر مکعب آب مصرفی با روش کاشت نشایی به دست آمد. کارایی مصرف آب، با توجه به کمبود منابع آب در منطقه، دور ۷۰ میلی متر تبخیر تجمعی به دلیل کاهش در میزان مصرف آب مناسب تر از تیمار آبیاری با دور ۴۰ میلی متر تبخیر تجمعی می باشد. بنابراین تیمار آبیاری با دور ۷۰ میلی متر تبخیر و کشت نشایی برای منطقه زنجان و شرایط مشابه از لحاظ اقلیم و خاک توصیه می گردد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1478181>

